

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΔΟΞΑΣ, ΜΝΗΜΗΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗΣ
“ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΜΦΥΛΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ”
υποστρατήγου ε.α. Νικολάου Ζαρκάδα

Εισαγωγή

29 Αυγούστου 1949 Ήμερα Νίκης και Δόξας, η πιο ένδοξη ημέρα των Ενόπλων Δυνάμεων της Πατρίδας μας κατά την νεότερη ιστορία της.

Την ημέρα αυτή κατέλαβαν και τα τελευταία οχυρωμένα υψώματα του όρους Γράμμος, ολοκλήρωσαν την συντριβή των ξενοκίνητων ανταρτικών δυνάμεων και απέτρεψαν την υποδούλωση της Πατρίδας μας στο ανελεύθερο κομμουνιστικό καθεστώς των γειτονικών κρατών μας. Επέτυχαν την αποτροπή της εφαρμογής των ύπουλων και ανθελληνικών σχεδίων τους, με τα οποία επεδίωκαν την εκχώρηση περιοχών της Μακεδονίας και της Θράκης στους βόρειους γείτονές μας και την βίαια μεταβολή του Πολιτεύματος της χώρας.

Ιστορική Αναδρομή

Το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου σηματοδότησε για όλες τις χώρες της Ευρώπης μια χαραυγή ειρηνικής περιόδου, ενώ αντίθετα στην περίπτωση της Ελλάδας η λήξη της ξένης κατοχής συνδυάστηκε με την πρόκληση ενός τραγικού αδελφοκτόνου σπαραγμού.

Περισσότερα από τρία χρόνια, **Μάρτιος 1946 – Αύγουστος 1949**, κράτησε ο αδελφοκτόνος αυτός σπαραγμός, ο οποίος βύθισε την Πατρίδα μας στο θάνατο, στο αίμα, στον πόνο, στη δυστυχία, στο πένθος, αλλά και στον όλεθρο και την καταστροφή, σπέρνοντας παράλληλα το μίσος και χωρίζοντας του έλληνες σε δυο βαθιά μισούμενες παρατάξεις.

Τραγικές και θλιβερές οι εικόνες του πολέμου και της θηριωδίας, του αφανισμού και της βαρβαρότητας, της μάχης μέχρι εσχάτων, θάνατοι αδελφών, γονέων, συγγενών και φίλων, ξεκλήρισμα οικογενειών και συντήρηση αδυσώπητου μίσους. Σκληρές μάχες, χιλιάδες νεκροί, τραυματίες και αγνοούμενοι και ανυπολόγιστες οι υλικές καταστροφές.

Μέχρι σήμερα, παρά τα εβδομήντα έξι χρόνια, που περάσανε ανεξίτηλα έμειναν η θυσία, ο ηρωισμός, η αυταπάρνηση, η αλληλεγγύη, η αξιοπρέπεια των ηρωικών τέκνων – μαχητών της Πατρίδας μας. Πολέμησαν και έπεσαν υπέρ της Πατρίδας **“τοιοι κείνων ρήμασι πειθόμενοι”** της Δημοκρατικής Ελληνικής Κυβέρνησης.

Είναι εκείνοι, οι οποίοι φύγανε νέοι από τη ζωή, χωρίς να προλάβουν να τη χαρούν. Πέσανε και μείνανε στα πεδία των μαχών χωρίς να βρεθούν στο πλάι τους την στερνή ώρα η μάνα, η αδελφή ή τα λοιπά αγαπημένα τους πρόσωπα τουλάχιστον να τους ετοιμάσουν για το μεγάλο, και χωρίς γυρισμό, τελευταίο ταξίδι της ζωής τους. Δεν κηδεύτηκαν με φέρετρο και λουλούδια, δεν διαβάστηκαν στην εκκλησία και δεν δέχτηκαν τον “τελευταίο ασπασμό” των γονέων, των αδελφών, των συγγενών και φίλων.

Πάντως, όσα χρόνια και αν περάσουν δεν σβήνει ο πόνος και η μνήμη για τον χαμό τόσων ελλήνων, και από τις δύο αντιμαχόμενες παρατάξεις, στα σκληρά, φρικτά και θλιβερά χρόνια του εμφυλίου, ο οποίος σκόρπισε τον θάνατο και τα συντρίμια του σκέπασαν την ελληνική γη.

Ο ολέθριος ζόφος με τα αδελφοκτόνα έκτροπα καθόρισαν και προξένησαν έκτοτε και για πάντα ένα τραύμα, το οποίο ακόμη και σήμερα δεν έχει παύσει να τραυματίζει τους Έλληνες, αφού σηματοδότησε συμπεριφορές και νοοτροπίες, διαμάχες και έντονες συζητήσεις επί σειρά πολλών ετών.

Εκδηλώσεις Εθνικής Μνήμης

Η Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών Στρατού {Ε.Α.Α.Σ.} πιστή στις εθνικές και θρησκευτικές παραδόσεις, στους σκοπούς της και προπαντός στο αμείωτο ενδιαφέρον της, όπως οι νεκροί και οι αγνοούμενοι των πολύνεκρων εκείνων επιχειρήσεων να μη λησμονούνται με το πέρασμα του χρόνου, προγραμματίζει και πραγματοποιεί την τελευταία Κυριακή του μήνα Αυγούστου επιμνημόσυνη δέηση και καταθέτει δάφνινο στεφάνι μνήμης, τιμής και ευγνωμοσύνης στα πέτρινα μεγαλοπρεπή και επιβλητικά ηρώα, που έχουν αναγερθεί στις κορυφές των βουνών Βίτσι και Γράμμου. Η δυσκολία προσέγγισης της κορυφής του Γράμμου, λόγω της εδαφικής διαμόρφωσης και της κατάστασης της αγροτοδοσιακής οδού έχει ως άμεση συνέπεια η όλη τελετή και η κατάθεση να πραγματοποιούνται στο ηρώο του χωριού Βούρμπιανης της περιοχής.

Με τις θρησκευτικές τελετές της επιμνημόσυνης δέησης και της κατάθεσης των δάφνινων στεφανιών επιδιώκουμε και επιζητούμε να διατηρήσουμε και να μεταβιβάσουμε την ιστορική γνώση των θλιβερών γεγονότων στις επόμενες γενεές, να διαφυλάξουμε την ιστορική μνήμη και να συνειδητοποιήσουν ότι ο εμφύλιος αδελφοκτόνος σπαραγμός στοίχησε την Πατρίδα μας χιλιάδες νεκρούς και αγνοουμένους, αναρίθμητους τραυματίες και ανάπηρους, πρόσφυγες, βίαιες μετακινήσεις και ανυπολόγιστες καταστροφές υποδομών. Δημιούργησε βαθιά τραύματα και ανθρώπινες τραγωδίες, που διήρκεσαν χρόνια και φτάνουν μέχρι τις ημέρες μας.

Σήμερα, μετά από εβδομήντα έξι χρόνια, δεν επιθυμούμε να ανασκαλέψουμε πληγές του παρελθόντος, αλλά επιζητούμε την εθνική συμφιλίωση, η οποία όμως προϋποθέτει ειλικρινείς ενέργειες και κινήσεις και από τις δύο πλευρές και δεν είναι δυνατόν να υπηρετηθεί και εξασφαλισθεί με αποσιωπήσεις, επινοήσεις ή με σκόπιμα στρεβλές απεικονίσεις και παρουσιάσεις των συμβάντων της εποχής εκείνης ή παραχαράσσοντας και παραποιώντας την ιστορία μας.

Επανάταξη Εθνικής Επετείου

Η εθνικής μας παράδοση επιβάλλει την επανάταξη της 29ης Αυγούστου στον επίσημο επετειακό εορτασμό της Πολιτείας και παράλληλα την επανατοποθέτηση των εγχάρακτων λίθων ΒΙΤΣΙ και ΓΡΑΜΜΟΣ στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη. Η μνήμη μας οφείλει να παραμένει ζωντανή απέναντι στην ιστορική πραγματικότητα.

Η 29η Αυγούστου δεν έχει μόνο ιστορική, θρησκευτική και τελετουργική αξία, αλλά έχει και μια βαθιά συναίσθηση του καθήκοντος και της υποχρέωσης των νέων γενεών.

Αποτελεί μια μεγάλη ημέρα της Πατρίδας μας, μια εθνική επέτειο, ένα θρύλο, μια εθνική μνήμη, ένα εθνικό χρέος.

Η ένδοξη αυτή ημέρα εντάσσεται στη χορεία των σημαντικότερων συμβάντων της ιστορίας μας και είναι η επιβεβαίωση των συνεχών αγώνων της ελληνικής αρετής υπέρ του ανθρωπισμού.

Η κατάργηση της εορτής της νίκης του 1949 υπήρξε απερίσκεπτος και βλαπτική για να εθνικά μας συμφέροντα.

Η σιωπή εξυπηρετεί την πλαστογράφηση της νεότερης ιστορίας μας και την διαγραφή ένδοξων σελίδων αυτής.

Επίμετρο

Δεν ξεχνάμε ότι την ελευθερία, ανεξαρτησία και δημοκρατία της Πατρίδας μας οφείλουμε στα ηρωικά εκείνα ελληνόπουλα, που έχυσαν το αίμα τους στις πλαγιές και βουνοκορφές του Βίτσι και του Γράμμου.

Ηθικό μας χρέος είναι η διατήρηση της μνήμης των χιλιάδων θυμάτων των τραγικών και πολύνεκρων συγκρούσεων και η απότιση φόρου μνήμης, τιμής και ευγνωμοσύνης και μέγιστης ευθύνης έναντι της λήθης.

Την ιστορία, η οποία είναι ακόμη νωπή οφείλουμε να την καταγράφουμε με ψυχραιμία και αντικειμενικότητα όσο κι αν μας θυμώνει ή όσο και αν θέλουμε, μερικές φορές, να τη σβήσουμε από την μνήμη μας.

Είναι ασύλληπτες οι αγριότητες και τα αποτρόπαια εγκλήματα, που έλαβαν χώρα κατά την διάρκεια του Εμφυλίου, καθώς και οι συνέπειές του για την Πατρίδα μας,

Όπως κάθε εθνική επέτειος, έτσι και αυτή της 29ης Αυγούστου αποτελεί αφορμή αναστοχασμού μιας θλιβερής περιόδου της ιστορικής μας διαδρομής.

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία.

Θεσσαλονίκη, Αύγουστος 2025.